

Dosarul nr. 1a-813/20
Călărași
1-20004558-02-1a-12052020
Elena

Judecătoria Strășeni, sediul
Judecător Lupan

DECIZIE
În numele Legii
(dispozitiv)

21 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Judecători

Grefier

Cu participarea:

Procurorului

Avocatului

Inculpatului

Teleucă Stelian
Gîrbu Silvia și Furdui Sergiu
Nicolai Zinaida

Scutelnic Cătălin

judecând în ședință de judecată publică apelul procurorului în Procuratura Anticorupție ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 25 martie 2020, în cauza penală privind învinuirea lui:

*****, născut la *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, originar din *****, domiciliat în *****, studii medii de specialitate, căsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, pensionar, supus militar, încadrat în grad de dizabilitate fără termen, anterior nejudecat,-

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal.

Procedura de citare legal executată.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. b), c), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

DECIDE:

Respinge apelul procurorului în Procuratura Anticorupție ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 25 martie 2020, ca nefondat cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Decizia motivată va fi pronunțată public la 24.08.2020, ora 14:00.

Președintele ședinței

Teleucă Stelian

Judecător

Gîrbu Silvia

Judecător

Furdui Sergiu

Dosarul nr. 1a-813/20

Judecătoria Strășeni, sediul Călărași

1-20004558-02-1a-12052020

Judecător Lupan Elena

DECIZIE
În numele Legii

21 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Teleucă Stelian

Judecători

Gîrbu Silvia și Furdui Sergiu

Grefier

Nicolai Zinaida

Cu participarea:

Procurorul

Scutelnic Cătălin

Avocatului

Inculpatului

judecând în ședință de judecată publică apelul procurorului în Procuratura Anticorupție ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 25 martie 2020, în cauza penală privind învinuirea lui:

*****, născut la *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, originar din *****, domiciliat în *****, studii medii de specialitate, căsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, pensionar, supus militar, încadrat în grad de dizabilitate fără termen, anterior nejudecat,-

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal.
Procedura de citare legal executată.

Cauza s-a aflat în procedură:

- în instanța de fond: 14.01.2020-25.03.2020;
- în instanța de apel: 12.05.2020-23.07.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 25 martie 2020 a fost recunoscut vinovat ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal fiind condamnat în baza acestei legi, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite, conform art. 90 Cod penal, stabilind lui ***** un termen de probă de 2 (doi) ani, obligându-l în termenul stabilit, să nu săvârșescă alte infracțiuni și să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia, onorând astfel, prin comportare exemplară, încrederea ce i s-a acordat de către instanța de judecată.

A fost obligat ***** să se prezinte în termen de 5 zile de la rămânerea definitivă a sentinței, la organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia, în scopul asigurării supravegherii în perioada de suspendare a executării pedepsei.

Corpul delict – bancnota cu valoarea nominală de 100 lei MD, cu nr. de fabricare F.0114 și seria 974337, a fost trecută în venitul statului.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că ***** la data de 14 noiembrie 2019, aproximativ în jurul orelor 07:30, conducând automobilul de model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare *****, pe traseul R-1 Chișinău-Ungheni, la ieșire din orașul Călărași, a fost stopat de către ofițerii de patrulare al Batalionului nr. 3 al Plutonului Strășeni-Călărași a INP al IGP al MAI, ***** și *****. În urma verificării actelor a conducătorului auto și a automobilului, ofițerii de patrulare au stabilit că conducătorul auto ***** conducea automobilul, fără ca acesta să fie supus reviziei tehnice, cât și în lipsa asigurării de răspundere civilă auto, în modul stabilit de lege.

Astfel, ofițerul de patrulare ***** a urcat la volanul automobilului de serviciu de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare MAI *****, în scopul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, urmare a contravențiilor săvârșite de conducătorul auto *****. Astfel, ***** apropiindu-se de automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare MAI *****, i-a comunicat ofițerului de patrulare ***** că dorește să rezolve problema în alt mod, în scopul nedocumentării cazului cu privire la săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 229 alin. (2) și alin. (3) din Cod Contravențional. În continuare, ***** acționând cu intenție directă, cunoscând despre caracterul ilegal al acțiunilor sale, urmărind scopul determinării ofițerului de patrulare ***** care are calitatea de

persoană publică conform prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, de a nu îndeplini acțiunile în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia și anume, de a nu documenta cazul conform prevederilor legale și de a nu întocmi pe numele său proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 229 alin. (2) și alin. (3) Cod contravențional, în momentul în care ofițerul de patrulare ***** se afla la volanul automobilului de serviciu, i-a propus și oferit ultimului mijloace bănești ce nu i se cuvin, în valută națională în sumă de 100 lei și anume, o bancnotă cu nominalul de 100 lei, plasându-le lângă bancheta din față a pasagerului.

În rezultat, ofițerul de patrulare al Batalionului nr. 3 al Plutonului Strășeni-Călărași a INP al IGP al MAI, *****, acționând în vederea curmării acțiunilor infracționale ale lui ***** a solicitat intervenția organelor de drept pentru documentarea cazului de corupere activă comis asupra sa.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești inculpatul ***** a declarat, personal, prin înscris autentic semnat de el, că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ne fiind solicitată administrarea de noi probe, a declarat că îi sunt cunoscute probele din dosar și nu are obiecții în privința lor, astfel cauza a fost examinată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de fond a pronunțat sentința sus-indicată.

3.Nefiind de acord cu sentința menționată procurorul în Procuratura Anticorupție, Constantin Popa, în termenul legal a atacat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 25 martie 2020, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite de prima instanță, cu pronunțarea unei noi decizii prin care ***** să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal cu aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei, aplicată conform prevederilor art. 79 Cod penal sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, iar în temeiul art.90 din Codul penal a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

În conformitate cu art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, a solicitat confiscarea specială în folosul statului a sumei de 100 lei, ca și bunuri utilizate la comiterea infracțiunii.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- în motivarea sentinței în calitate de circumstanțe atenuante, în temeiul art. 76 alin. (2) Cod penal, instanța de judecată a reținut, căința sinceră a inculpatului, deși potrivit normei citate, instanța de judecată poate considera drept circumstanțe atenuante și alte circumstanțe, neprevăzute la alin. (1), în timp ce căința sinceră a

inculpatului este o circumstanță prevăzută la art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, normă care nu a fost reținută de instanța de fond în virtutea examinării cauzei în procedură simplificată.

Respectiv, circumstanțe atenuante prevăzute la art.76 alin. (1) Cod penal nu se atestă în speță, motiv din care sunt inaplicabile prevederile art.78 alin.(1) lit. a) Cod penal, iar motivarea instanței în acest sens este una neîntemeiată și eronată;

- menționează că pentru fapta dată nu a solicitat termenul maxim al pedepsei cu închisoare de patru ani, solicitând aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse de 2 ani închisoare care este unul echitabil pentru gradul și pericolul social al infracțiunii comise de către inculpat, care este una de corupție, fenomen infracțional combaterea căruia este și rămâne a fi o prioritate pentru țara noastră în edificarea statului de drept, pedeapsa pentru care trebuie să atingă scopurile prevăzute de art.61 alin.(2) Cod penal;

- consideră neîntemeiată, eronată și contrară legii interpretarea instanței de judecată prin care ultima a constatat că pedeapsa amenzii prevăzută de sancțiunea art. 325 alin. (1) Cod penal este una complementară, or aceasta, de rând cu cea a închisorii, este o pedeapsă principală, iar în lipsă cărorva circumstanțe atenuante, nu poate fi aplicat în nici un fel prevederile art.78 alin.(2) Cod penal, în temeiul cărora instanța de fond a înlăturat aplicarea pedepsei amenzii.

Referitor la afirmația instanței de fond precum că, apreciază critic poziția acuzatorului de stat referitor la aplicarea pedepsei complementare obligatorii, prin prisma art. 79 Cod penal într-o mărime sub limita minimă stabilită de lege, de 500 unități convenționale echivalentul a 25 000 lei, susține că acuzarea a solicitat aplicarea sub limita minimă stabilită de lege nu a unei pedepse complementare, ci a unei pedepse principale - amenda în mărime de 500 unități convenționale, unica opțiune, reglementată de art.79 Cod penal, pentru prezența circumstanțelor excepționale, identificate printre altele și de către instanța de fond;

- instanța de fond, având obligația prevăzută de art.397 pct.2) Cod de procedură penală, să dispună și soluția cu privire la confiscarea specială, nu s-a expus în acest sens, ci eronat a decis asupra bunului utilizat la comiterea infracțiunii în temeiul art. 162 alin. (1) pct.4) din Codul de procedură penală, or, solicitarea acuzării de a confisca bunul utilizat la comiterea infracțiunii în temeiul art. 106 alin.(2) lit. a) Codul penal nu a fost supusă unei aprecieri de către instanța de fond, care eronat a decis soarta acestora în temeiul art. 162 Cod de procedură penală.

4. În ședința instanței de apel procurorul participant ***** a susținut cererea de apel a acuzatorului de stat în sensul declarat, pledând pentru admiterea acesteia pe motivele invocate. Menționează că instanța de fond nejustificat a aplicat prevederile art. 78 alin. (1) Cod penal, ajungând la concluzia excluderii pedepsei

complimentare obligatorii sancțiunii normei pentru care ***** a fost diferit justiției.

Invocă că o altă eroare care impune intervenirea în sentință este faptul că instanța nu a dispus confiscarea specială a sumei de 100 lei, bani rezultați din infracțiune, menționând că instanța de apel prin decizie urmează să caseze sentința primei instanțe și să pronunțe o nouă soluție potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului ***** în baza art. 325 alin. (1) Cod penal să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu aplicarea amenzii de 500 unități convenționale cu aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal și confiscarea specială a bancnotei de 100 lei.

Avocatul ***** și inculpatul ***** au solicitat respingerea apelului procurorului ca fiind neîntemeiat, invocând că instanța de fond corect a apreciat probele și corect a aplicat față de ***** pedeapsa condiționată, corect a constatat circumstanțele excepționale și anume, că inculpatul din start și-a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, a conlucrat cu organul de urmărire penală, la faza de judecare a cauzei a depus declarații conform art. 364/1 CPP.

Menționează că inculpatul are grad de invaliditate II, beneficiind de o singură sursă de existență, și anume pensia de invaliditate în mărime de 1500 lei 77 bani, ceea ce l-ar pune într-o situație foarte dificilă dacă i s-ar aplica pedeapsa complementară sub formă de amendă.

5. Colegiul Penal, audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, consideră necesar de a respinge apelul procurorului în Procuratura Anticorupție ***** ca fiind nefondat și a menține fără modificări sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 25 martie 2020, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, *instanța de apel respinge apelul și menține hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.*

Colegiul Penal reține, că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei,

concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Inculpatul ***** fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel a susținut pe deplin declarațiile oferite la urmărire penală și în instanța de fond, potrivit cărora a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, confirmând circumstanțele comiterii ei, indicate în actul de inculpare, comunicând, că, într-adevăr la 14 noiembrie 2019 a fost stopat de echipajul de poliție. La solicitarea de a prezenta actele pe automobil, s-a stabilit că este expirată revizia tehnică a automobilului și i-a fost comunicat că i se întocmește proces-verbal cu privire la contravenție. Inspectorul de patrulare l-a invitat în automobilul de serviciu și a început să îi întocmească proces-verbal cu privire la contravenție, comunicându-i că amenda pentru această încălcare este de 1 600 lei. El i-a comunicat că este pensionar și i-a propus bani pentru o cafea ca să îl lase în pace. Bani i-a lăsat pe banchetă și anume, o bancnotă cu valoarea de 100 lei.

Suplimentar instanței de apel inculpatul ***** a comunicat că învinuirea îi este clară, vina recunoaște și susține întru totul declarațiile date anterior la urmărirea penală și în instanța de fond.

6. Astfel inculpatul ***** a recunoscut vina integral, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate se confirmă și prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- conținutul declarațiilor părții martorului *****, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale la data de 14 noiembrie 2019, a declarat, că la 14 noiembrie 2019 se afla în serviciul de patrulare împreună cu colegul său de serviciu *****, cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu numerele de înmatriculare MAI *****. Efectuând serviciul de patrulare pe teritoriul r-l Călărași, aproximativ la ora 07:30, pe traseul R1, la ieșire din or. Călărași, direcția de deplasare spre mun. Chișinău, la km 43-200 m, a fost stopată unitatea de transport de model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare *****, de culoare albă, la volanul căreia se afla *****, a.n. *****, domiciliat în mun. Bălți, str. L.Tolstoi, nr. 25. Astfel, verificând actele personale cât și automobilul de model „Ford Tranzit”, cu numărul de înmatriculare *****, a stabilit că ultimul nu avea perfectată revizia tehnică și asigurarea pe automobil, fapt prin care, stabilind încălcările depistate, s-a urcat în automobil de serviciu și a început să întocmească un proces-verbal cu privire la săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 229 alin. (2) și alin. (3) Cod contravențional, la ce conducătorul *****, având intenția directă pentru a nu-i întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție, apropiindu-se de automobilul de serviciu, deschizând ușa din față a pasagerului, vis-a-vis de el, a început să-i comunice să nu îndeplinească procesul-verbal cu privire la contravenție,

menționând că dorește să-i ofere mijloace bănești pentru „un ceai sau o cafea”, la care, în glas tare, i-a comunicat să-și înceteze acțiunile sale, deoarece în caz contrar îl va denunța organelor de drept și riscă să fie atras la răspundere penală conform art. 325 Cod penal. Cu toate că, conducătorul ***** a luat și a aruncat ceva pe covorașul de cauciuc din partea pasagerului și i-a zis îndată să închidă ușa de la automobil și să se ferească din preajma lui, după care luând în mână camera video, pe care o are în dotare, a înregistrat video, ce anume i-a aruncat jos conducătorul *****. Astfel, a observat o bancnotă cu valoare nominală de 100 lei MDL, înfășurată, apoi l-a chemat spre automobil pe colegul de serviciu ***** și i-a arătat cele petrecute după care a efectuat un apel telefonic către dispeceratul central 112, unde l-a denunțat pe conducătorul automobilului de model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare *****, ***** despre coruperea activă (f.d. 32-34);

- conținutul declarațiilor martorului ***** care fiind audiat în cadrul urmăririi penale la data de 14 noiembrie 2019, a depus declarații similare cu cele ale martorului Mereacre Vasile (f.d. 29-31);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14 noiembrie 2019 cu planșa ilustrativă (f.d. 8);

- procesul-verbal de cercetare a documentelor din 5 decembrie 2019, conform căruia s-a efectuat cercetarea documentelor în copii prezente la cauza penală și anume, procura din 14 august 2019 și procesul-verbal cu privire la contravenție din 14 noiembrie 2019, fiind recunoscute ca mijloc material de probă (f.d. 26-27);

- procesul-verbal de ridicare din 14 noiembrie 2019, potrivit căruia a fost ridicat de la ofițerul de patrulare ***** un CD-R cu capacitatea de 700 MB, cu inscripția „D-MAX”, pe care sunt stocate trei secvențe video din 14 noiembrie 2019 (f.d. 36-37);

- procesul-verbal de examinare suplimentară din 3 decembrie 2019, potrivit căreia s-a efectuat examinarea CD-lui cu capacitatea de 700 MB, ridicat de la subofițerul de patrulare ***** (f.d. 46-47);

- raportul de constatare tehnico-științifică nr. 250 din 4 decembrie 2019 prin care s-a constatat că bancnota cu nominalul de 100 lei MDL, cu seria și numărul F.0114/974334, cu anul de emisie 2015, corespunde după calitate și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentificate (f.d. 52-57);

- copia actelor examinate prin procesul-verbal din 5 decembrie 2019 și anume: copia procurei din 14 august 2019, copia procesului-verbal cu privire la contravenție MAI 04873149 din 14.11.2019 (f.d. 28);

- fișierele audio-video a comunicărilor dintre ***** și ***** care a avut loc la 14.11.2019, înregistrări ce confirm săvârșirea infracțiunii de către ultimul (f.d. 39);

- ordonanța din 14 noiembrie 2019, de recunoaștere în calitate de corp delict și de anexare la cauza penală, a bancnotei cu valoarea nominală de 100 lei MD, nr. de fabricare F.0114 și seria 974337 (f.d. 20-21).

Acestea fiind stabilite, Colegiul Penal consideră că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului ***** și acțiunile acestuia se încadrează în baza art.325 alin. (1) Cod penal, după semnele, coruperea activă, exprimată prin oferirea personal, unei persoane publice de bunuri, servicii, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

7. Privitor la numirea pedepsei penale, Colegiul Penal conchide că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, care nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, nu a fost anterior atras la răspundere penală, este pensionar, este încadrat în grad de dizabilitate fără termen din cauza unei afecțiuni generale, de circumstanțele enumerate ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de căința sinceră.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către ***** se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Iar potrivit art. 61 alin. (1) și alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod penal, ca circumstanțe atenuante a fost reținută căința sinceră și activă a inculpatului, iar careva circumstanțe agravante la caz nu au fost stabilite.

Potrivit art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare sau muncă neremunerată în folosul comunității, și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, sancțiunea normei juridice prevăzute de art. 325 alin.1) Cod penal stabilește pedeapsa sub formă de închisoare de până la 6 ani, iar aplicând

prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în coraborare cu art. 70 alin. (2) Cod penal, noile limite ale pedepsei vor fi închisoare de la 3 luni la 4 ani.

Reieșind din circumstanțele cazului, și anume, că inculpatul ***** a recunoscut vina, judecarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, căința sinceră și ținând cont de scopul pedepsei penale, instanța de fond ținând cont și de prevederile art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, corect a aplicat inculpatului o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Referitor la termenul pedepsei cu închisoare, solicitat de acuzatorul de stat, de a fi aplicat în privința inculpatului, Colegiul menționează că instanța de fond corect a stabilit că la caz nu pot fi reținute întrunirea premiselor legale, în sensul art. 78 Cod penal, ce ar justifica și permite aplicarea unei pedepse la limita maximă a sancțiunii, sau existența căror-va temeuri legale de a nu aplica prevederile imperative de la art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal, cu reducerea pedepsei la minimumul stabilit, considerent din care apreciază drept lipsită de suport juridic și faptic, solicitarea acuzatorului de stat privind stabilirea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Ori la caz este posibilă corectarea inculpatului și fără izolarea de societate, deoarece condamnarea reală la pedeapsă privativă de libertate ar crea repulsie, cauzând noi suferințe ultimului, iar pe cale de consecință pedeapsa penală nu își va atinge scopul de corectare și reeducare, având ca rezultat generarea unor mobiluri negative.

Prin urmare, Colegiul consideră justă constatare primei instanțe cu privire la faptul că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc și prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse condiționate în limitele prevederilor art. 90 Cod penal, astfel, aceasta întemeiat a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea unui termen de probă de 2 ani, termen în care, în corespundere cu art. 90 alin. (6) Cod penal, ***** este obligat să nu săvârșească alte infracțiuni și să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia, onorând astfel, prin comportare exemplară, încrederea ce i s-a acordat de către instanța de judecată.

8. Cu referire la pedeapsa complementară obligatorie prevăzută de sancțiunea normei de incriminare și calificare a faptei comise de către ***** , de la art. 325 alin. (1) Cod penal, exprimată prin amendă în mărime de la 2 000 la 4 000 unități convenționale, luând în considerație circumstanțele concrete ale cauzei, și anume: faptul că inculpatul se află la vârsta de pensionare, nu a fost anterior atras la răspundere penală, având un comportament de respect și onorare a ordinii juridice anterior comiterii faptei prejudiciabile în speță, este încadrat în grad de dizabilitate fără termen din cauza unei afecțiuni generale, este în imposibilitate obiectivă de a

fi angajat în câmpul muncii și de a avea un venit stabil, suplimentar pensiei de dizabilitate de care beneficiază, în mărime de 1 500, 67 lei lunar, potrivit informației CTAS Bălți, anexate la materialele cauzei, reieșind din motivul și scopul care a stat la baza faptei, și anume, de eschivare de la răspunderea contravențională, pentru comiterea unor contravenții ce atentează la regimul din transporturi, prevăzute de art. 229 alin. (2) și (3) Cod contravențional, și care, implica aplicarea eventuală a unei sancțiuni pentru pluralitate de contravenții, în mărime maximă de 18 unități convenționale, echivalentul a 900 lei, ținând cont de întocmirea efectivă a procesului-verbal cu privire la contravenție (f.d. 25), cât și executarea de către inculpat a sancțiunii contravenționale prin achitarea amenzii stabilite, Colegiul consideră că prima instanță corect și întemeiat a apreciat circumstanțele date ca fiind excepționale și în corespundere cu prevederile art. 79 Cod penal, corect a constatat că urmează să înlătore și să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie sub formă de amendă.

La fel, Colegiul consideră întemeiată și poziția primei instanțe prin care argumentele acuzatorului de stat referitoare la aplicarea pedepsei complementare obligatorii, prin prisma art. 79 Cod penal, într-o mărime sub limita minimă stabilită de lege, de 500 unități convenționale echivalentul a 25 000 lei, sunt apreciate critic, acestea fiind lipsite de fundament legal.

Or, în conformitate cu art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Tot aici, Colegiul reține și prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal din care urmează că, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată.

Astfel, aplicând principiile interpretării teleologice a Legii Penale, și ținând cont de rigorile principiului legalității statuat la art. 3 Cod penal, care interzice în mod expres interpretarea extensivă defavorabilă, se deduce în mod univoc faptul că pedeapsa complementară obligatorie stabilită de partea specială a legii penale pentru categoria dată de infracțiuni, nu poate fi supusă operațiunii juridice de coborâre sub limita minimă sau de înlocuire cu o pedeapsă mai blândă de altă categorie, iar în situația constatării circumstanțelor atenuante sau excepționale, cât și a întrunirii premiselor legale de aplicare a prevederilor art. 78 alin. (2) și 79 Cod

penal, instanța de judecată are dreptul de a înlătura sau de a nu aplica pedeapsa complementară.

Prin urmare, ținând cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, care stipulează în mod expres că, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, Colegiul menționează că, stabilirea eventuală a pedepsei complementare obligatorii la limita minimă prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, în mărime de 2 000 unități convenționale, echivalentul a 100 000 lei, ținând cont de capacitatea de plată a inculpatului și veniturile efective obținute, în mărime de 1 500, 67 lei și imposibilitatea de a obține venituri suplimentare în vederea executării pedepsei complementare, reieșind din condiția și starea sănătății a acestuia, care este încadrat în grad de dizabilitate fără termen, cât și consecințele juridice rezultante prevăzute de art. 64 alin. (5) Cod penal, încalcă în mod flagrant și inadmisibil principiul umanismului prevăzut la art. 4 Cod penal și atinge nivelul minim de severitate a unei pedepse degradante.

Respectiv, Colegiul consideră întemeiată poziția primei instanțe prin care aceasta a decis a aplica inculpatului ***** pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (luni), cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 2 ani, în condițiile art. 90 Cod penal, cu înlăturarea și neaplicarea pedepsei complementare obligatorii sub formă de amendă în mărime de la 2 000 la 4 000 unități convenționale.

Tot aici instanța de apel menționează că solicitarea acuzării cu privire la aplicarea în privința lui ***** a unei pedepse mai aspre, ținând cont de gravitatea faptei comise de inculpat, precum și de faptul că inculpatul este anterior condamnat, urmează a fi respinsă ca nefondată.

Colegiul Penal consideră că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului ***** pedeapsa aplicată, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acestuia pe viitor.

Se reiterează că, scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzburarea, ce ar genera altă răzburare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Este elocvent că, pedeapsa penală reprezintă un remediu echitabil atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi

corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul Penal verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului.

9. La caz, urmează a se reține că instanța de fond corect a dispus ca corpul delict – bancnota cu valoarea nominală de 100 lei, număr de fabricare F.0114 și seria 974337 (f.d. 20), recunoscută în această calitate și anexată la cauza penală prin ordonanța din 14 noiembrie 2019, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, reieșind din faptul că a constituit obiect material al infracțiunii, asupra căroră au fost îndreptate acțiunile criminale, urmează a fi trecută în venitul statului.

10. Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul Penal concluzionează că, dat fiind faptul că argumentele invocate în cererea de apel depusă de procurorul în Procuratura Anticorupție, *****, sunt neîntemeiate și nu pot servi temei de admitere a apelului, în prezența circumstanțelor sus indicate, iar sentința Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 25 martie 2020, urmează a fi menținută fără modificări.

11. În conformitate cu prevederile art. 407, art.415 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

DECIDE :

Respinge apelul procurorului în Procuratura Anticorupție ***** declarat împotriva sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 25 martie 2020, ca nefondat cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Decizia motivată va fi pronunțată public la 08 septembrie 2020, ora 14:00.

Președintele ședinței

Teleucă Stelian

Judecător

Gîrbu Silvia

Judecător

Furdui Sergiu